

DE TIJD ZAL ONS LEREN

Een Leven Lang Ontwikkelen was tien jaar geleden nog lang niet zo'n gevleugelde uitdrukking als in deze tijd. Dus was het pionieren geblazen vanaf de oprichting van het NLQF. Hoe zag die begintijd eruit, wat zijn de uitdagingen die er liggen en hoe zorgen we dat een Leven Lang Ontwikkelen in de toekomst net zo gewoon wordt als gezond eten?

Misschien wel
de belangrijkste
uitdaging: het
wegnemen van
misverstanden

Jan van den Akker maakte deel
uit van de Commissie Leijnse die
in 2011 het advies schreef over de
introductie van het Nederlands
Kwalificatiekader NLQF

DE MATERIE WAS COMPLEX

JAN VAN DEN AKKER

“Vanaf 2010 was ik lid van de Commissie Leijnse. Die had als taak een second opinion te geven over de inrichting van het NLQF en te adviseren over de aanpak van de implementatie ervan. Al vanaf 2009 was er veel ontwikkelwerk verricht door een breed samengestelde Expertgroep. De materie bleek tamelijk complex, zelfs voor de betrokken vier eigenwijze hoogleraren (Hans Adriaansens, Wim Nijhof, Frans Leijnse zelf, en ondergetekende). Gelukkig was secretaris Karen van der Sanden een zeer bekwame verbindingsofficier tussen Expertgroep en Commissie. Zij zorgde geregeld voor de nodige opheldering.

Misschien wel de belangrijkste uitdaging bleek het wegnemen van misverstanden. Dat deden we vooral door aan te geven wat het NLQF allemaal níét behelsde. We maakten bijvoorbeeld duidelijk dat het geen herziening van het onderwijsstelsel inhield, geen recht op titels en graden en geen directe koppeling aan onderwijssectoren. Onze belangrijkste aanbeveling was om een Nationaal Coördinatie Punt (NCP) op te richten om het proces van verdere invoering en uitvoering handen en voeten te geven.

Dat NCP ging daarna vlot van start. Binnen die organisatie heb ik een aantal boeiende jaren deel uitgemaakt van de Programmaraad: eerst als lid, later als voorzitter. In die tijd hebben we, gesteund door het onmisbare voorwerk door twee commissies, vele validiteitsaanvragen en inschalingsverzoeken afgehandeld.

Mijn indruk was dat het NLQF zekere toegevoegde waarde had voor opleidingsaanbieders en tot op zeker hoogte ook voor werkgevers. Maar de bredere benutting nam slechts langzaam toe. Het grote publiek was (en is, vermoed ik) nog steeds niet zo heel bekend met het NLQF. Als betrokkenen hoopten we jarenlang op een verankering in wetgeving over Leven Lang Ontwikkelen. Na jaren van vertraging lijkt dat er nu toch echt van te komen. En als alle diploma's in het reguliere onderwijs ook van een NLQF-aanduiding worden voorzien, dan zal die bekendheid en waardering ook snel toenemen.”

Er zijn niveaus
ingeschaald
van het knippen
van honden
tot aan neuro-
specialismes

Hermann van Holt is voorzitter
Programmaad NLQF

ER IS VEEL MOOIS BEREIKT

HERMANN VAN HOLT

“Ik ben enorm trots op waar NLQF nu staat. Ga er maar aan staan: we hebben niveaus ingeschaald van het knippen van honden tot aan neuro-specialismes en alles daar tussenin. Dat hebben we met een relatief klein team met behulp van een grote groep experts, auditoren en commissies voor elkaar gekregen. Zij leveren uitgebreid en kwalitatief hoogstaand werk.

In de afgelopen jaren hebben we de procedure van aanmelden geautomatiseerd. We weten nu precies hoe we het proces van inschalen kunnen organiseren. Ook zijn we druk bezig geweest met publiciteit en het bekendmaken van wat we nu eigenlijk doen en kunnen betekenen. We hebben veel energie gestoken in het aangaan van partnerships met allerlei partijen. Met bijvoorbeeld werkgeversorganisaties als VNO-NCW, vakbonden als FNV, CNV en de Nederlandse Raad voor Training en Opleiding.

In diezelfde periode heeft Leven Lang Ontwikkelen (LLO) steeds meer aandacht gekregen. En door regelingen als het STAP-budget heeft LLO veel positieve aandacht gekregen. Dat zorgt tegelijkertijd wel voor een uitdaging.

Het STAP-budget zorgt voor een positieve opwaartse druk en mogelijk meer aanvragen. Ook als het NLQF wordt opgenomen in een wettelijk kader, zal dat zorgen voor eenzelfde soort opwaartse druk. Dat betekent dat we meer werk zullen krijgen. Omdat we met een relatief klein team werken, moeten we dat slim en efficiënt aanpakken.

Zoals ik aangaf, is het geen sinecure om zo'n breed palet aan kwalificaties te kunnen inschalen. We moeten op zoek naar manieren om een groei van aanvragen goed te kunnen bemensen. Ook zullen we het aanvraagproces nog beter moeten ordenen en waar mogelijk ook moeten versnellen. Maar dan wel zonder dat dit lasten- of kostenverhogend is voor degene die een kwalificatie aanvraagt. Ik ben nu sinds vier jaar voorzitter van de Programmaraad en mag dit ook de komende vier jaar nog zijn. In de afgelopen jaren zijn veel mooie dingen bereikt. Nu is het zaak dat we die stijgende lijn ook de komende jaren voortzetten.” ▀